

*Het laatste levensblad is gevallen,
het was goed samen te zijn.*

†

Gij die haar gekend en bemind hebt
gedenk in uw gebed

MEVROUW

Georgette MORNIE

weduwe van de Heer Albert IMSCHOOT

Geboren te Sint-Maria-Lierde op
21 februari 1919 en godvruchtig
overleden te Opbrakel in het
Sint-Franciscustehuis op 19 januari 1996,
gesterkt door de H. Sakramenten der Zieken.

De families MORNIE

IMSCHOOT

BERTHOUIL

VAN DER MEULEN

danken oprecht voor de blijken van deelneming
en medeleven hen betuigd in deze rouw.

Georgette en Albert.

Ze woonden hier bij ons in dat kleine en mooie hoekhuis op
het Bosveld, tot in de late zomer van 1993.

Stil, wat teruggetrokken, maar heel vriendelijk. Bijzonder
zacht en teder voor mekaar. Albert deed de boodschappen
en het werk in huis. Georgette was ziek en zat in haar zetel
bij het raam. Ze werd gediend, beschermd, vertroeteld met
de hemelse liefde van oude mensen die hoe ouder ze
worden, hoe meer ze van mekaar houden en hoe minder ze
mekaar kunnen missen. Dat is zó, als de één zich
bekommert om de angst van de ander weg te nemen.

De angst blijft verborgen aanwezig. Wanneer zullen de
mooie jaren eindigen ? Het gaat misschien gebeuren en
het is te erg om waar te zijn. Kan je je voorbereiden op wat
komen gaat ? Meestal niet. Je bent dankbaar om elke dag.
Er is nog tijd. Er valt regen van boven. Het land is
vruchtbaar. Er is brood en liefde. Dank God.

Albert sterft. Hij het eerst. Georgette staat met lege
handen. Ze aanvaardt. Wie vermoedt de moed die
daarvoor nodig is, de liefde voor jezelf en voor je lot. Wat
gaat er in haar om ? Ze zwijgt meer en meer. Ze vertelt
minder en minder. Tot alleen nog 'ja' overblijft. Altijd ja. Het
jawaord uit de dagen met Albert. Ze krijgt een nieuwe thuis
in het Sint-Franciscustehuis.

Wat het allemaal wat minder erg maakt. Het zal allemaal
best meevallen. De (klein)kinderen zijn er ook nog. Dichtbij.
Ook hier valt niet te overzien wat komen gaat.

Hoe bereidt Georgette zich op de toekomst voor ?

Welke toekomst ? Dood of leven ? Wat bereidt ze voor ?
Het zachte sterven ? De hemel op aarde ? Het heengaan
voorgoed ?

We leggen haar denken en haar dromen in de armen van
de tederheid.